VIIKONVAIHDE

SIMONKADULLA

Helle meni, lämpöä riittää

Kerrankin puolueilla on sellaiset kesäkokoukset, ettei puheenaiheita puutu! Vaikka helteet menivät, lämpöä riittää.

On omia ja yhteisiä vihollisia, henkilökemiallisia reaktioita ja tietenkin kansan kuuntelua toreilla – aina niin herkällä vaalikorvalla.

Kokoomuksen pr-osasto tietää, miten saada tv-kamerat pyörimään ja mediaa paikalle. Leipää ja sirkushuveja kansalle! Tai tällä kertaa maitoa ja juustoa.

Kokkarien notkeutta osoittaa naamakirjakampanja kotimaisen ruuan puolesta. Aseeton vastaisku ja joka euro sataa valtiontalouden verolaariin! Ehkä **Juha Sipilää** (kesk.) tai **Timo Soinia** (ps.) harmittaa, ettei keksintö tullut omista joukoista. Tai ehkä kampanja olisi silloin tulkittu tökeröksi nationalismiksi ja maalaisten kotiinpäin-vedoksi.

Maitoko velkaannuttaa valtion?

Niin näyttää ajattelevan valtionvarainministeri **Antti Rinne** (sd.). Vai mitä pitäisi ajatella siitä, että maanantaina hän puolsi ponnekkaasti pakotteista kärsivien maidontuottajien ja meijeriteollisuuden tukemista, mutta tiistaina puhui jo ”maatalous-tuista”, jotka pitää kai sitten rahoittaa ”velkarahalla”?

Kysymys on tietenkin pohjimmiltaan lehmistä ja maidontuottajista, mutta jos Valio käy yt-neuvotteluja, liipasimella on kai myös aika monen meijeriduunarin työpaikka?

Maatalousministeri **Petteri Orpokin** (kok.) on valinnut sanansa tarkoin ja korostanut koko sektorin tukemista telakka- ja teknologiateollisuuden tapaan. Ei kuitenkaan velka- vaan EU-rahalla, eikä maatalousleikkauksia perumalla vaan lykkäämällä.

Yrittääkö Rinne siis kosiskella äänestäjiä kaivamalla vanhaa aatteellista ojaa maatalous- ja työväestön kesken?

Vastakkainasettelun aika ei ole ohi, vaan alkamassa!

Rinne saa vetää vielä toisenkin maitolitran väärään kurkkuun, sillä kokkareiden maataloussiipi jyrää: maa- ja metsätalousvaliokunnan jäsen johtaa koko eduskuntaryhmää, toinen on sen varapuheenjohtaja, kolmas vielä puolueen varapuheenjohtaja ja entisestä ryhmyristä tehtiin alan ministeri. Tähän ei pysty edes keskusta.

Sirkka-Liisan varjo painaa

Rinne on jo jakanut vaalialmuja eläkeläisille ja puoliksi luvannut auttaa myös yksinäisyydestä kärsiviä sekä pienentää koulujen ryhmäkokoja jo tulevassa budjettiriihessä. Mutta hei, eiväthän lapset äänestä!

Osoite ovatkin äidit, jotka ovat säntillisessä parijonossa kaikonneet Rinteen rintamasta. **Juttaa** kaivataan. Näin voi päätellä ainakin demarien kinkereitä seuraamalla: eivät mahdu kaikki joukot samoihin pöytiin, eikä edes eduskunnassa Urpilaisen joukoissa meinaa kuulemma oikein löytyä puhtia ponnistella Rinteen puolesta.

Keskusta sen sijaan lienee kerännyt tuhdisti bioenergiaa syksyyn, niin hiljaa siellä on oltu. Mitä nyt keskustan rohkeaa soturia **Sirkka-Liisa Anttilaa** on sapettanut **Stubbin** twiittailu. Työpaikkoja kun ei kuulemma synny triathlonilla. Mutta kuperkeikoillapa syntyy! Seinäjoen upouusi Duudsonpuistokin syntyi entiseen Tiklaksen vaatetehtaaseen.

Siellä pyöriessä kokoomusiloa synkisti juuri Sirkka-Liisan tomera varjo. Mitä hän tästäkin sanoisi, kun pääministeri pomppii työajalla trampoliinilla, läimii pesäpalloa ja makaa ihmistikkatauluna, kun lapset pommittavat kokovartalokohdetta vaahtokumiraketeilla? Tulta munille!

Turvamiehillä oma pöksylinja

Stubb kuntoili tietenkin ohjeistamansa pukupaita-shortsit-tennarit -koodin mukaan, mutta pääministerikisassa **Jan Vapaavuoren** tukijoukoissa seissyt **Ben Z**. osoitti päinvastaisella vaatetuksellaan, mitä mieltä on ryhmäkurista. Hän kertoi pitkälahkeisissa puvun housuissa ja lyhythihaisessa pikeepaidassa, kuinka ”minun ikäisiltäni” kansanjoukoilta tulee kritiikkiä pääministerin some-aktiivisuudesta.

Yksi joukko näytti pysyvän ruodussa: shortsiasuiset turvamiehet.

”Ei, ihan itse olemme pöksymme valinneet”, komea poliisimies vakuutti MT:lle.

No huh! Mihin tämä maa on menossa?

EIJA MANSIKKAMÄKI

MT 50 VUOTTA SITTEN – LA 15.8.

JAANA KANKAANPÄÄ

Junkkari-lietsoja mainostettiin MT:ssä 15.8.1963.

Ensimmäiset syyshallat Keski- ja Pohjois-Suomeen

Ensimmäiset syyshallat vierailivat torstain vastaisena yönä Keski- ja Pohjois-Suomessa. Alavimmilla paikoilla lämpötila laski yleisesti 5–7 pakkasasteeseen. Onpa eräillä paikoilla ilmoitettu mitatun vieläkin alhaisempia lämpötiloja. Perunanvarsisto on paikoin tuhoutunut pahoinkin.

OIKAISU

Lähdemerkintä puuttui

Viime perjantain lehdessä (MT 8.8.) sivulla 11 oli puutteellinen lähdemerkintä. Sivulla mainittiin Oskar Nissiseen ja Niemelänhoviin liittyvien historiallisten tietojen lähteeksi Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran Biografiakeskus. Biografiakeskukselle tiedot oli koonnut Riitta Mäkinen.

MT

SONY MUSIC

Satumainen lavatähti

Elävä legenda. Iskelmätaivaan kiintotähti. Satumainen laulaja. Näin kuvaillaan 74-vuotiasta Reijo Taipaletta.

Tangotaituri Reijo Taipaleen ääni on kohdallaan vielä 74-vuotiaana, eikä hän sulje pois esiintymistä 80-vuotiaanakaan. ”Niin kauan jatkan kuin jaksan. Tämä on minulle terapiaa.”

RIIHIMÄKI (MT)

Reijo Taipaleen tanssit alkavat olla harvinaista herkkua. Tanssilavojen kestosuosikki keikkailee tänäkin vuonna vain kesäaikaan.

Illassa ehtii laulaa parikymmentä kipaletta – Niittykukkasia, Tähdet meren yllä, Jaksaa vanhakin tanssia, Onnen maa, Carmen Sylva ja monta muuta – mutta yleisö odottaa aina Sitä Yhtä.

”Jos ei Satumaata ole laulanut siinä kello 23–24 mennessä, yleisö alkaa jo huudella, että missä se viipyy”, Taipale kertoi Maaseudun Tulevaisuuden haastattelussa Riihimäen Riutanharjun takahuoneessa viime lauantaina.

Riutallakin Taipale esitti Satumaan kahdesti ja koko uransa aikana yli seitsemäntuhatta kertaa.

”Mutta rehellisesti voin sanoa, että ei se leipäännytä. Se ei ole tavallinen tango, joka kertoisi pettämisestä ja jättämisestä, vaan kaukokaipuusta ja kaihosta paikkaan, jota ei ole vielä löytynyt. En osaa sitä sen paremmin selittää.”

”Reiskaa” kysytään lavoille yhä niin paljon, että ”jos kaikkiin menisi, saisi hommattua itselleen burnoutin”.

”Paljon olen keikkoja pudottanut pois, vaikka vointi on ihan ok”, sanoo 74-vuotias maestro, jolla on takanaan arvionsa mukaan 7–8 miljoonaa keikkakilometriä ja miljoona myytyä levyä.

52 kesää yhtämittaa

Tämä keikkailukesä on Taipaleen 52. ensilevytyksestä alkaen.

Antero Vartian säveltämä Aila-tango tallentui levylle 12.5.1962 ja jo saman vuoden lokakuussa **Unto Monosen** tango Satumaa, josta tuli 22-vuotiaan Taipaleen läpimurtokappale ja tunnussävelmä.

Keikoilla kulkee mukana yhtä monetta kesää **Anita**-vaimo. Reiskalla on aina ollut myös vakiobändi, nyt Roulette.

Musiikki on ennen kaikkea tanssittavaa.

”Olin itsekin kova tanssimaan ja tytöt tykkäsi, kun vietiin. Vuonna 1957 – ai siitä on aikaa! – osattiin valssia, tangoa ja foksia. Fuskuista ei oltu kuultu mitään, ja kädenalitansseja meni harva.”

Taipale seuraa parketin meininkiä mielellään, vaikka ei enää itse tanssi.

”Oli aika, kun nuoret eivät osanneet paritansseja, vaan heittivät laukut keskelle ja rytkyttivät siinä. Nyt nuoria taas näkyy ehkä siksi, että monella lavalla on opetusta ennen tanssien alkamista.”

Lavalla pikkupojasta

Taipale aloitti laulajanuransa jo alakoulussa. Hän ei koskaan ”joutunut” vaan aina ”pääsi” laulamaan kansakoulun joulu- ja kevätjuhlissa.

Pian hän oli jo parissa orkesterissakin, Salmi & Hoskiloissa sekä Sointupojissa, 12–14-vuotiaana ennen äänenmurrosta.

”Teimme hääkeikkoja ja sellaisia ja esitimme **Olavi Virtaa** ja **Toivo Kärkeä**.”

Virran keikoille hän on kertonut karkailleensakin kotoa.

Ensimmäisissä iskelmäkilpailuissaan Lappeenrannassa Taipale jäi kakkoseksi, mutta armeija-ajoista alkaen voitti.

Taipaleen mielestä musikaalisuus, innostus esiintymiseen ja hyvä ääni ovat synnyinlahjoja. Ääntä pitää kuitenkin hoitaa.

”Sitä ei saa rasittaa turhaan eikä väärällä tavalla ja sitä muokataan opiskelemalla. Minulla on ollut hyviä opettajia alusta asti ja kävin laulutunneilla vielä kultalevyn jälkeenkin.”

Taipale ei ole sanoittanut tai säveltänyt itse. Hän ei myöskään soita.

Pientilan puoliorpo

Lapsuus Miehikkälän maaseudulla ja rajaseudulla ei ollut hääppöinen: isä kuoli, kun Reijo oli 2,5-vuotias ja äiti hoiti 3–4 hehtaarin maatilaa, 2–3 lehmää ja 10 lasta.

”Se oli sellainen pientila vain. Sellainen, jolla ei elänyt eikä kuollut.”

Evakkoonkin tuleva tähti joutui: nelivuotiaana Paimion kansakoululle vuonna 1944.

Poika oppi kotona kovaan työntekoon ja meni koulun jälkeen metsätöihin 16–17-vuotiaana.

”Kirvestä ja pokasahaa käytettiin. Ja johan mä propsia tein joka kevät kouluaikana jo nuorempanakin.”

Miehikkälän mannut saivat jäädä vuonna 1960, kun Taipale kotiutui armeijasta.

”Kaksi viikkoa tein halkopalstaa, että sain sen verran rahaa, että pääsin Helsinkiin. Tulin tänne kivikylään ja sillä tiellä olen. Laulaminen vei, enkä voinut ajatellakaan, että jäisin sinne kolmen hehtaarin peltoa kuokkimaan.”

Taipale asuu Helsingissä Oulunkylässä. Hän viettää siellä kesäpäiviä kestiten Klaukkalassa, Brysselissä ja Floridassa asuvia lapsiaan ja näiden perheitä sekä katsellen televisiosta.

”Vanhoja leffoja, Tauno Paloa 40-luvulta. Yhtä vanhoja kuin minä!”

Tunnetumpi kesänviettopaikka on Miehikkälän rantamökki. Vanhaa kotitilaa tilaa pitää kesäpaikkanaan Kouvolassa asuva kaksoissisko.

Nykyistä maailmanmenoa Taipale katsoo ihmeissään.

”On hullun hommaa raivata peltoa ja sitten muutaman vuosikymmenen jälkeen istutetaan taas metsää. En ymmärrä, mitä sillä ajetaan takaa, mutta en olekaan mikään Rauma-Repolan metsäpomo.”

Väki on vähentynyt kotiseudulta.

”Koko Miehikkäläkin on muuttunut. Väkeä oli 4 000 vuonna 1960, kun lähdin ja nyt alle 2 000. Mutta en osaa antaa neuvoja maaseudun elävöittämiseen.”

Iskelmä ei muutu

Laulukisat ovat nyt toista kuin ennen, ”enemmän bisnestä”, Taipale kuvaa.

”Puitteet ovat muuttuneet, mutta iskelmä on pysynyt ja tango on sama. Myös ihmisillä on samanlainen kipinä ja halu päästä esiintymään kuin ennen.”

Se vie lavalle ja pitää sekä iskelmälaulu- että lavatanssiperinteet elossa. Taipalekin nauttii kesätansseista.

”Jengiä käy hyvin ja ottaa hyvin vastaan, vaikka olen melkein 75-vuotias. En voi jäädä keinutuoliin torkkumaan, tämä on minulle terapiaa.”

Taipale ei käytä tietokonetta, mutta vaimo käyttää.

”Tuttuni sanoikin, että kohta et saa edes HK:n sinistä, ellet opettele. Vastasin, että kuolen sitten nälkään!”

EIJA MANSIKKAMÄKI

TAITEILIJA

Palkittu yrittäjä

Reijo Toivo Taipale syntyi 9.3.1940 Miehikkälässä.
Ensilevytykset vuonna 1962, Aila ja Satumaa, 1963 Tähdet meren yllä.
Iskelmälaulajan ammatissa Taipale on toiminut vuodesta 1962. Sitä ennen hän työskenteli lyhyen aikaa myös metsätöissä, rakennuksilla ja vakuutustarkastajana.
Palkittu tänä vuonna Suomen yrittäjien Timanttiristillä 50-vuotisesta yrittäjätaipaleestaan ja Seura-lehden ensimmäisellä Elävä legenda -palkinnolla.
Tehnyt 40 levyä, joista kahdeksantoista myynyt kultaa ja kolme platinaa, myynti yhteensä yli miljoona levyä.
Tuorein levy on Valon lapsi maaliskuulta 2014.